

Nr 211

Av fru Kristensson, om möjlighet för domstol att anställa tolk.

I rättegångsbalken 5:6 återfinnes bestämmelser angående möjlighet för domstol att anlita tolk. I kungl. kungörelsen den 10 juli 1947 om anställande av allmän tolk m.m. anges att allmän tolk skall finnas vid häradsrätterna i Torneå och Gällivare domsagor för tolkning i finska språket.

Detta innebär att tolk endast får anställas för finska språket och att vid övriga domsagor utom de ovan nämnda domstolen helt saknar möjlighet att anställa tolk utan måste förordna tolk för varje särskilt mål.

Under den tid som förflutit sedan ifrågavarande kungörelse utfärdades har antalet utlänningar i riket ökat väsentligt. Detta har medfört att antalet mål där tolk måste anlitas växer samt att det ej längre enbart är finska språket som motiverar anställande av tolk. Det har för domstolarna visat sig opraktiskt att för varje mål förordna särskild tolk, där svenska språket av någon part ej kan förstås. Därtill kommer att det ter sig otympligt att en särskilt förordnad tolk som stundom anlitas vid flera mål under samma rättegångstillfälle vid varje sådant mål måste avlägga föreskriven ed.

Det vore därför en fördel om domstolarna ägde rätt att efter eget bedömande anställa tolk.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t vidtager sådana ändringar i kungörelsen den 10 juli 1947 att allmän tolk må anställas i den mån rätten så prövar erforderligt.

Stockholm den 20 januari 1967

Astrid Kristensson (h)
